

Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԽՈՍՔԸ ԵՐՋԱՆԿԱՎՈՐՈՒՄԸ
ԳԱՐԵԳԻՆ Ա ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԾՆՆԴՅԱՆ 70-ԱՄՅԱԿԻՆ
ՆՎԻՐՎԱԾ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹՅԱՆԸ ՎԵՀԱՐԱՆԻ
ՀԱՆԴԻՍԱՍՐԱՀՈՒՄ
 (25 օգոստոսի 2002 թ.)

Փառք և գոհություն ենք վերառաքում Ամենակալ Տիրոջը այս երջանիկ պահի համար, երբ կարող ենք միմյանց հայացքում փոխել հիշատակն ու մեծարումը Հայոց շնորհազարդ Գարեգին Ա Հայրապետի, Լուսավորչի Գահի 131-րդ Գահակալի, որի ծննդյան 70-ամյան հիշատակելու համար հավաքվել ենք այսօր՝ Վեհարանի այս հանդիսասրահում, ուր դեռ պահպանվել է արձագանքը նրա ծայնի, որ հորդորում է հոգում կրել ճառագող լույսը Ս. Էջմիածնի, Հայրենիքի սերը, և միշտ միասնական լինել, ուժեղ՝ միմյանցով, հավատավոր ու ծառայասեր:

Մեծապես ուրախ ենք, որ, նախանձախնդրորեն արձագանքելով Մայր Աթոռի հրավերին, հեռու և մոտիկ վայրերից եկել եք այսօր Ս. Էջմիածին, որպեսզի միասին ի խորոց սրբի աղոթք բարձրացնենք հոգելույս Հայրապետի համար և խոնարհումով երախտիքի մեր փութը մատուցենք նրա անանց հիշատակին: Անանց ոչ միայն այն հարուստ ժառանգությամբ, որ թողել է Գարեգին Ա Հայրապետը, այլ նաև այն հիշողություններով, որոնք յուրաքանչյուրիս հոգում ծրարված՝ անձնական են ու առանձնահատուկ: Այն, ինչ մեր հոգում է, անհնար է մեզանից բաժանել:

Այսօր ներկաներից շատերը հոգելույս Հայրապետի հիշատակը կրում են իրենց հոգում իբրև ուսուցչի, շատերը հիշում են նրա հետ հարազատի իրենց մտերմությունը, շատերն էլ գիտեն Գարեգին Ա Հայրապետին նրա գրքերի և ներշնչուն, հոգուց բխող ու դեպի հոգի գնացող խոսքի միջոցով: Հիրավի, նրան ճանաչողները գիտեն, թե ինչպես խոսի ու մտածումի խորությամբ և իր խոսքի զորությամբ նա կարող էր բացել հույսի ու հավատքի դռները, խանդավառել, հայրենանվեր ոգի փոխանցել հայ հավատացյալին՝ օգնելով սիրել կյանքը և գործել հանուն կյանքի: Նրան հասկացել ու սիրել են բոլորը, ովքեր հաղորդակցվել են նրա հետ:

Հայրենաբնակ հավատավոր մեր ժողովուրդը, ցավոք, կարելիությունը չունեցավ ճանաչելու իր Հովվապետին, քանզի վաղաժամ հրաժեշտ փվեց երկրավոր կյանքին ու դարձավ հավերժի ճամփորդ: Այսօր մենք վերստին ապրում ենք ափսոսանքը նրանից անժամանակ բաժանման: Մակայն հավատում ենք, որ նրա հորելյանական փարեղարձին նվիրված միջոցառումները նույնպես բայլ են դառնալու՝ առավել ճանաչելու համար լուսահոգի Հայրապետին, նրա անհատականությունն ու մեծությունը:

նը, արժեվորելու նրա գործը և, մանավանդ՝ ունկնդիր լինելու նրա ծայնին, նրա պարգամներին:

Միրելի հոգևոր եղբայրներ և աշխարհական հայորդիներ, Գարեգին Ա Հայրապետը, իբրև ճշմարիտ հոգևորական, իր անձով ու գործունեությամբ եկավ մեկ անգամ ևս հասարակելու ու իմաստավորելու հայ եկեղեցականի կոչումն ու առաքելությունը, գորացնելու Հայ Եկեղեցու դերը ազգային կյանքում: Նրա խոսքերն են. «Մ. Գրիգոր Լուսավորիչը և իր լուսաստիճան շառաիղները խօսեցան հոգիի և միտքի ոյժով և այդ ոյժը դրին հայ հոգևորականի սքեմի մեջ»: Այսպես էր զգում ու պարկերացնում Հայ Եկեղեցու դերը երջանկահիշատակ Հայրապետը՝ մտնել ազգի մեջ հոգու և միտքի ուժով և նրան կյանքով նորոգել. Քրիստոսի Հարուցյալ կյանքով, նախնայաց փառքով ներկան իմաստավորել ու վստահորեն գալիքին նայել, հավատալ ու առաջ ընթանալ:

Քրիստոնեական հավատքն ու ազգային պարկերը դաշնորեն ու հարազատորեն շաղախած իր մեջ՝ Գարեգին Ա լուսահոգի Հայրապետը առանց հոգնելու արդյունավորեց իր օրն ու ժամը, իր ամեն քայլը հոգևոր գործունեության բոլոր հանգրվաններում լինի տեսություն, առաջնորդություն, թե կաթողիկոսություն: Այդպիսին էր նա, քանզի առաջնորդվելու իր սկզբունքը, ապրելու իր ելակետը, իր կոչումը ծառայությունն էր Աստծուն, ազգին, Եկեղեցուն ու Հայրենիքին:

Վառ պահենք նրա հիշատակը և ավելի վառ՝ այն սերը, որով Հայոց հոգևույթը Հայրապետները, մեր սուրբ նախնիք պայծառ են պահել Հայ Եկեղեցու լույսը, իրենց կյանքով քար ու շաղախ գումարել առաքելահասարակ վեմին հոգևոր մեր փառ: Մա է նրանց, նաև լուսահոգի Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի մեծագույն պարգամը, հայրական հորդորն ու խրատը մեզ: Եվ չկա ավելի մեծ գնահատական նրանց կյանքին ու գործին, քան մեր հավատարմությունը նրանց թողած ժառանգությանը, քան մեր հավատարմությունը դեպի Աստված նրանց արդար ընթացքին: Եվ թող այսպես լինի այսօր և միշտ. ամեն: